

J. R.

**Adwokatura jako współczynnik
wymiaru sprawiedliwości : [recenzja
artykułu Donalda Mc Innesa
opublikowanego w "The Canadian
Bar Journal", vol. 4, 1961, no 5]**

Palestra 6/1-2(49-50), 162

1962

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

swóich obowiązków, aby doprowadzić do organicznego zespolenia praw obywateli i ich obowiązków w jednolite normy komunistycznego współzycia.

Adwokatura jako współczynnik wymiaru sprawiedliwości

Organ Zrzeszenia Adwokatów Kanadyjskich — The Canadian Bar Journal — opublikował w październikowym numerze (vol. 4 No 5 z 1961 r.) przemówienie przewodniczącego Donalda Mc Innesa, wygłoszone na XXIII dorocznym zjeździe adwokatury, który odbył się 29.VII.1961 r. w Winnipeg.

Mc Innes rozpoczął swe przemówienie od stwierdzenia, że dość często słyszy się o upadku sztuki obrończej. Sytuacja ta jest wynikiem zmian zaszytych w organizacji kanadyjskiego wymiaru sprawiedliwości, które sprawiły, że retoryka i obrona w tym sensie, w jakim występowały one w nie tak dawnej przeszłości, utraciły swój blask i znaczenie. Nie błyskotliwa forma czy piękne słowa decydują o wynikach procesu. Niemniej jednak waga wypowiedianych w procesie słów, pozostaje nie zmieniona. Mówca, przytaczając wypowiedzi wielkich adwokatów, którzy dali wymowne świadectwo wysokiego kunsztu słowa przy zachowaniu zarazem całkowitej odpowiedzialności za ich świadomy i celowy dobór oraz użytek, ukazuje ogrom ich pracy nad opanowaniem wszelkich arkanów języka nie tylko w drodze badań językoznawczych, lecz także przez głębokie studia literatury pięknej, kryjącej w sobie niezmierzone skarby wiedzy, niezbędnej także dla prawnika. Staranne przygotowanie przemówienia, używanie precyzyjnych i właściwych określeń, głębokie zdanie sobie sprawy z każdego słowa — oto podstawowe kanony każdej wypowiedzi adwokata w procesie.

Jaka powinna być postawa adwokata, jego stosunek do prowadzonej sprawy? Jest rzeczą oczywistą, że zadaniem adwokata jest przedstawienie wszystkich dowodów przemawiających na korzyść klienta oraz dołożenie starań do osłabienia wagi dowodów przeciwnych. Gdyby bowiem adwokat nie był w stanie zaprodukować wszystkiego, co jest korzystne dla interesów klienta, wówczas odpadłaby w ogóle racja, w imię której ustanawia się adwokata jako reprezentanta interesów i doradcy prawnego strony. Zadaniem więc adwokata jest uczynienie wszystkiego, co jest w jego mocy, dla przedstawienia i należytego oświetlenia dowodów przemawiających na rzecz jego klienta, ale nie może on przy tym obierać takiej taktyki, która byłaby nieuczciwa lub godziła w interesy wymiaru sprawiedliwości.

Jakie są zatem prawa i właściwa droga postępowania każdego adwokata. Ogólna odpowiedź na to pytanie narzuca się zdaniem mówcy z całą oczywistością: jest to droga obliczona przede wszystkim na popieranie interesów wymiaru sprawiedliwości.

„Jestem przekonany — zakończył swe przemówienie Mc Innes — że jest to kamień węgielny działalności Kanadyjskiego Stowarzyszenia Adwokatów.”

Zmiana przepisów o karze śmierci w Kanadzie

Wrześniowy numer (z 1961 r.) wydawanego przez Biuro Administracyjne Sądów USA (wspólnie z Biurem Więziennictwa Departamentu Sprawiedliwości w